

Писмо.

Събрали се малки птички: Ние идемъ отъ далеко,
 Славейчета, лѣстовички, Задъ балкани, задъ морето
 Гълъбчета, гургулички, Тукъ при вази да живѣемъ,
 Пѣстропери яребички; Пѣсни сладки да ви пѣемъ.
 Канарейки — чародѣйки Въ рано утро да ви будимъ,
 И усойки — пѣснопойки; Мжки лютти да прокудимъ.
 Чучулиги и авлиги, Да извиемъ гнѣзда вити
 И шубръци — пѣтпждъци; Да отхранимъ рожби сити.
 И косове, бекасинки — Много ние сме другари —
 Всички пернати гадинки, Трѣбимъ оси и комари,
 Съ щъркове и рибари Гжсеници, пеперуди,
 На съвѣтъ сж се събрали; Червейчета, шурци луди.
 И въ съвѣтъ се рѣшили, Чистимъ лозя и градини —
 Да напишатъ птички мили, Трѣбимъ грознитѣ гадини.
 Да напишатъ писмо кратко Отъ сърдце ви, дѣца, молимъ
 За дѣчица мило, сладко. Съ пѣсенчица поклонъ сторимъ:
 Започнали птички мили Не чупете ни яйцата,
 Ситно писмо заредили: Не разваляйте гнѣздата,
 — »Хей, дѣчица, ученици, Нека дружно си живѣемъ,
 Я вдигнете ясно лице — Нека дружно пѣсни пѣемъ!

Цони Анчевъ.

